

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

ANAF

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
.X., CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48

DECIZIA nr. 66 / 2015

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția
Națională de Administrare Fiscală sub nr. 921.951/17.12.2014

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr. .X./15.12.2014, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/17.12.2014, asupra contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L.** cu sediul în .X., șoseaua .X., prin Cabinet de Avocatură.X., conform împuternicirii avocațiale nr. .X./2014, aflată în original la dosarul cauzei.

S.C. .X. S.R.L. este persoană juridică română, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr..X./1995, CUI RO .X. și are ca obiect de activitate principal – „Comerț cu amănuntul al altor bunuri noi, în magazine specializate” – cod **CAEN 4778/2008**.

S.C. .X. S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar,
- .X. lei - dobânzi și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată,
- .X. lei - dobânzi și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- .X. lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

S.C. .X. S.R.L. contestă și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014 în ceea ce privește diminuarea pierderii fiscale înregistrate în anii 2010 și 2011 cu suma de.X. lei.

De asemenea, **S.C. .X. S.R.L.** contestă parțial Decizia de nemodificare a bazei de impunere, respectiv pentru suma de .X. lei cu titlu de impozit minim aferent anului 2010.

Totodată, societatea solicită recunoașterea dreptului la restituirea sumei de .X. lei, reprezentând impozit minim aferent anului 2010, sumă plătită în plus.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014, a fost comunicată societății în data de **12.11.2014** conform ștampilei societății aplicate pe adresa nr. .X./12.11.2014 de înaintare a actelor administrative fiscale contestate poștei de pe confirmarea de primire, iar contestația a fost înregistrată sub nr. .X./28.11.2014 la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, conform ștampilei registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, aflat la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC nr..X./11.11.2014, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014 și a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr.F-MC .X./11.11.2014, S.C. .X. S.R.L. prezintă următoarele argumente:

1. În ceea ce privește relația cu .X., S.C. .X. S.R.L. (denumită .X.) susține că în perioada 2008-2010 a efectuat livrări de produse electronice (în general televizoare .X. marca X, .X. și .X.) către societatea .X. SRL , înregistrată în scopuri de TVA în Italia, cu cod fiscal atribuit IT .X., perioadă în care aceasta societate figura înregistrată cu adresa în Italia, .X., , X - .X. (NA), conform extrasului de la Registrul Comerțului Italian.

De asemenea, .X. precizează că, începând cu 1 februarie 2010, .X. și-a schimbat sediul legal de la aceasta adresa, informație operată în Registrul Comerțului Italian la data de 03.03.2010, iar în luna iunie 2009 a primit prin

corespondența electronică (e-mail) de la .X. informația potrivit căreia adresa de facturare se schimbă", respectiv aceasta devine .X., 42, .X., Italia. Din perspectiva tratamentului fiscal, .X. a considerat aceste livrări ca fiind livrări intracomunitare pentru care a aplicat regimul de scutire cu drept de deducere conform art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, societatea susține că face dovada tuturor documentelor justificative întocmite în vederea aplicării scutirii de TVA, respectiv: documentele de transport (CMR-uri) care dovedesc transportul efectiv al bunurilor din România în Italia la locul de destinație indicat de .X., politele de asigurare a bunurilor, confirmări comenzi transport, facturi primite pentru serviciile de transport achiziționate de la transportatorii angajați de .X., corespondența pe e-mail purtată de .X. cu .X. în legătură cu condițiile de livrare și transport, etc. precum și dovada faptului că .X. a achitat toate facturile emise de către .X. pentru livrările intracomunitare de bunuri.

2. În ceea ce privește relația cu .X., societatea susține că, la începutul anului 2007, a încheiat cu .X. un contract de prestări servicii cu clauza de exclusivitate prin care .X. se obligă să ofere .X. consultanță tehnică în afaceri cu scopul: dezvoltării procesului de producție și îmbunătățirea echipamentelor, pentru fabricarea materialelor de construcție corespunzătoare; stabilirii unei imagini puternice a .X. pe piață; dezvoltării unui proces comercial eficient; perfecționării proceselor de marketing, branding și publicitate; extinderii vanzarilor pe plan internațional; majorării penetrării pieței pentru mașini de vopsit; gestionării convențiilor încheiate cu terții; întocmirii bugetului, urmăririi acestuia, precum și obținerii finanțării necesare pentru realizarea investițiilor de capital; angajării unor experți internaționali în domenii precum cercetarea, în vederea extinderii gamei de produse, dar și îmbunătățirii calității produselor prin utilizarea unor tehnologii moderne și eficiente de dezvoltare a procesului de producție; identificării unor metode eficiente de instruire a personalului.

În temeiul art. 1 din Ordinul președintelui ANAF nr. 2310/2007 privind procedura de înregistrare a contractelor încheiate între persoane juridice române și persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente, acest contract a fost înregistrat la D.G.A.M.C. sub nr. .X./06.06.2007, fiind adus la cunoștința organelor fiscale.

Pentru serviciile prestate pe durata derulării Contractului, părțile au stabilit un pret ce a fost actualizat anual, în funcție de evoluția prețurilor de pe piață, dar și prin raportare la natura și volumul serviciilor efectiv prestate de

catre .X. și au convenit decontarea de către .X. a cheltuielilor de deplasare efectuate de personalul .X..

Toate costurile aferente Contractului au fost înregistrate în contabilitatea .X. ca și cheltuieli deductibile, întrucât ele au fost necesare desfășurării activității de către Societate.

Contestatară susține că urmare serviciilor prestate de .X. și-a putut dezvolta afacerea, obținând finanțări, ajutorul necesar pentru a se menține printre numeroși alți comercianți din același domeniu, consiliere pentru prezentarea atractivă a produselor și serviciilor sale, pentru intrarea și extinderea pe piață, iar în lipsa acestui contract, era puțin probabil ca .X. să fi reușit să se redreseze din punct de vedere financiar și să își consolideze afacerea, în condițiile în care concurența pe piață este una acerbă (din piața pe care activează și .X. fac parte mărci renumite precum Xerox, Toshiba, Kingston, Nikon sau Sony).

3. Referitor la inspecția fiscală, emiterea Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./11.11.2014, a Deciziei de impunere nr. F-MC nr..X./11.11.2014 și a Dispoziției de măsuri nr..X./11.11.2014, societatea contestată consideră că aceste constatări ale organelor fiscale sunt fie netemeinice și nelegale, fie incomplete, motiv pentru care solicită organului de soluționare a contestației să admită prezenta contestație, cu consecința anulării actelor de impunere și aduce următoarele argumente, de ordin procedural și substanțial:

ASPECTE PROCEDURALE:

a. Societatea susține că așa cum rezulta din cuprinsul raportului de inspecție fiscală și al deciziei de impunere, inspecția fiscală a avut ca obiect și impozitul pe profit datorat de societate în anul 2008 însă, potrivit art.16 alin.1, art. 19 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Cod fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 91 alin. 1 și alin. 2, art. 23 și art. 24 ale Codului de procedură fiscală contestația consideră că “dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale aferente impozitului pe profit aferent anului 2008 s-a prescris la data de 01.01.2014 (5 ani calculați începând cu 1 ianuarie 2009).

b. *“Organele de inspecție fiscală aveau obligația de stabilire a situației de fapt și de drept corecte în cazul impozitului minim, independent de tratamentul fiscal aplicat de societate”,* contestația citând în acest sens prevederile art. 5, art.7 alin. 3, art. 12, art. 94 alin.2, art. 105 alin 1 și art. 109 alin.3 lit.b din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Contestația învederează că, impozitul minim aferent anului 2010 a fost stabilit potrivit declarațiilor fiscale ale .X., asimilate unor decizii de impunere și

consideră că, la momentul efectuării inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală aveau obligația legală de a proceda la realizarea unei analize obiective și complete a tratamentului fiscal aplicat de Societate prin prisma legislației fiscale. Cu alte cuvinte, din perspective procedurale, “împrejurarea că Societatea a aplicat un anumit tratament fiscal sumelor în discuție nu are nicio relevanță și nu influențează în niciun fel obligația legală a organelor fiscale de cenzurare a unui eventual tratament fiscal incorect aplicat de Societate și, respectiv, de restabilire a legalității obligațiilor fiscale datorate de .X. la bugetul de stat, prin aplicarea literei și spiritului reglementărilor fiscale specifice impozitelor în discuție, aceasta deoarece taxele sunt datorate nu după cum le stabilește contribuabilul prin declarație, ci după cum legea le prevede”.

Contestatară precizează că în situația în care tratamentul fiscal aplicat sumelor de către Societate este legal atunci datora acest impozit, iar soluția organelor fiscale de emitere a deciziei de nemodificare a bazei este legală. Pe de altă parte, în situația în care tratamentul fiscal aplicat de societate este greșit atunci nu datora impozitul în discuție, iar soluția organelor fiscale de emitere a deciziei de nemodificare este nelegală, acestea fiind obligate să stabilească ca valoarea impozitului achitat de .X. este nedatorată, reprezentând obligații fiscale în minus.

ASPECTE DE FOND:

a. Referitor la .X., societatea susține că a îndeplinit toate cerințele legale pentru aplicarea scutirii de TVA - astfel cum sunt acestea prevăzute în Codul fiscal, după cum urmează:

Facturile conțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, aspect necontestat de organele de inspecție fiscală, de control și au înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit .X. de autoritățile italiene, iar în ceea ce privește validitatea acestuia, contestatară subliniază următoarele:

Pe perioada derulării relațiilor de afaceri cu .X., .X. a verificat în mod constant baza de date VIES în vederea verificării validității acestui cod de TVA. Informația furnizată în urma acestor consultări a confirmat întotdeauna validitatea codului de TVA al .X..

Deși, urmare corespondenței ce a avut loc în anii 2013 și 2014, între autoritățile fiscale române și cele italiene, S.C. .X. S.R.L. înțelege că, în fapt, codul de TVA aparținând .X. era invalid încă din 31.12.2008, contestatară susține că această informație nu era, în perioada în care s-au derulat tranzacțiile, disponibilă în baza de date VIES și deci .X., în mod obiectiv, nu putea avea cunoștință despre acest fapt.

În acest sens, anexează la contestație, copie după adresa nr. .X./23.05.2013, emisă de ANAF-DGAMC - Serviciul schimb internațional de

informatii, preturi de transfer, transmisă in atentia doamnei Silvia Marinescu, șef serviciu al Serviciului Inspecție Fiscala nr. 6 din cadrul DGAMC - Activitatea de Inspecție fiscala, referitoare la corespondenta ce a avut loc intre autoritatile fiscale romane si cele italiene cu privire la tranzactiile derulate intre .X. si .X..

.X. susține că toate dovezile și informațiile prezentate de societate demonstreaza buna credință a societății și faptul ca aceasta nu putea in mod obiectiv să cunoasca informatia potrivit căreia codul de TVA atribuit .X. era unul invalid.

Un alt argument care să demonstreze că in baza de date VIES codul de TVA atribuit .X. era valid in perioada derularii tranzacțiilor cu .X. este și faptul că toate declarațiile recapitulative pe care societatea le-a depus la ANAF in perioada relevanta, in care sunt declarate si livrarile intracomunitare de bunuri efectuate catre .X., au fost acceptate fara erori de sistemul ANAF.

- .X. deține toate documentele de transport aferente, polițe de asigurare, comenzi de transport, facturi primite de la transportator.
- .X. s-a asigurat ca bunurile au ajuns la destinatarul din Italia, fapt demonstrat prin documentele de transport prezentate in timpul inspectiei fiscale si anexate la prezenta contestație.
- Societatea a dovedit realitatea livrarilor intracomunitare efectuate catre .X., fapt confirmat si de catre organele de inspecție fiscală, iar Raportul emis de DGAMC - Compartimentul de schimb international de informații înregistrat sub nr. X/15.05.2014 demonstreaza cu certitudine faptul ca, pentru operatiunile respective s-au depus declarații recapitulative de către .X. si deci a fost aplicata taxarea inversă in Italia.

Drept urmare, contestatara consideră că au fost indeplinite toate formalitatile și obligatiile fiscale atat de catre furnizor, cat si de catre beneficiarul acestor livrari, astfel încât S.C. .X. S.R.L. trebuie sa beneficieze de scutirea de la plata TVA aferenta livrărilor intracomunitare efectuate.

S.C. .X. S.R.L. invocă, în sprijinul afirmațiilor sale o serie de prevederi legale exprimate în jurisprudența comunitară, respectiv cauza Albert Collee (Cauza C-146/05, paragraful 31 din Decizia emisă în cauză), Cauza C-587/10 “VSTR împotriva Finanzamt Plauen”, referitoare la principiul neutralității fiscale. Totodată, este invocat și principiul bunei-credințe enunțat în cauzele C-409/04 Teleos plc și alții versus Commissioners of Customs&Excise și Cauza C-285/09.

S.C. .X. S.R.L. susține că “actualizarea cu efect retroactiv a bazei de date VIES de catre autoritațile statale italiene nu este o noutate, fiind o practica confirmata in speța .X., în care CJUE reține ca autoritațile italiene au anulat retroactiv anumite coduri de TVA aparținand unor companii italiene,

fara a notifica in prealabil companiile in cauza.(...) Mai mult, data acestor modificari (14 ianuarie 2010), potrivit rejinerilor CJUE, este aceeași cu data la care S.C. .X. a consultat programul VIES, iar codul de TVA al .X. apare ca fiind valid, ulterior, acesta fiind modificat cu efect retroactiv, *"la data de 14 ianuarie 2010 numărul de identificare italian in scopuri de TVA al acestei societăți fusese radiat din registru, cu efect retroactiv de la 17aprilie 2009"* astfel că, *"nu poate fi negată buna-credință cu care societatea a acționat aplicând scutirea de la plata TVA aferentă livrărilor intracomunitare efectuate"*.

Prin urmare, S.C. .X. S.R.L. susține că este îndreptățită să beneficieze de regimul de scutire de la plata TVA aferentă livrărilor intracomunitare derulate și solicită anularea în parte a Deciziei de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014 și a Raportului de inspecție fiscală și pe cale de consecință exonerarea societății de la plata TVA stabilită suplimentar.

b. Referitor la relația cu .X. S.C. .X. S.R.L. susține că a beneficiat de servicii conform contractului incheiat cu societatea .X., servicii fara de care nu ar fi fost posibilă functionarea societatii la parametrii actuali, fiind concretizate în: consultantă in dezvoltarea procesului de produce; consultantă pentru consolidarea unei imagini puternice a companiei X, extindere a penetrării pe piața mașinilor de vopsit; consultanță pentru crearea unui brand puternic, bazata pe marketing și publicitate; consultanță pentru dezvoltarea unui proces comercial eficient; consultanță in ceea ce privește planurile de extindere a vanzarilor pe plan international; consultanță de afaceri (contracte incheiate, planificare și intocmire buget); consultanță financiara (inginerie financiarg pentru finantarea proiectelor de investitie de capital, negocieri cu band pentru disponibilitati de fonduri, reducerea costurilor imprumutului și administrarea cheltuielilor legate de schimb valutar și rata dobanzii); consultanță cu privire la evaluare si angajarea unor experți în domeniu, instruirea personalului existent; consultanță pentru negocierea cu privire la exploatarea mai buna a unui teren; consultanță pentru negocierea politelor de asigurare; consultanță pentru atragerea de investitii, fie de pe piața de capital fie de la investitori strategici.

În legătură cu aceste servicii contestatoarea susține că noțiunea „efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile" înseamnă, de fapt, că dreptul de a deduce cheltuielile aparține tuturor contribuabililor care realizează venituri impozabile si nu doar celor care realizeaza profit impozabil sau un anumit nivel al profitului impozabil, și deci, acest drept poate fi exercitat si de catre S.C. .X. S.R.L. in legatura cu cheltuielile cu serviciile contractate de la .X. efectuate in scopul realizării de venituri impozabile, indiferent dacă a obținut profit sau pierdere fiscala.

Totodată, societatea contestatoare consideră eronată și lipsită de temei legal susținerea organelor de inspecție fiscală care au reținut ca nedeductibile cheltuielile înregistrate cu serviciile prestate de .X., deoarece .X. a înregistrat pierdere substanțială în anii 2008 – 2011, aducând în acest sens ca argument faptul că, ponderea cheltuielilor cu .X., reprezintă în medie mai puțin de 3% din totalul cheltuielilor societății. .X. prezintă în contestație informații financiare conform cărora pierderea fiscală înregistrată în perioada 2010-2011 este determinată de pierderea contabilă care a crescut foarte mult din anul 2010, din cauza scaderii semnificative a vânzării și respectiv a veniturilor societății (scadere în 2010 de aproape 50% față de 2009), pe fondul crizei economice.

Referitor la documentele justificative, deși contestatara consideră că niciunde din economia dispozițiilor legale incidente nu rezulta ca legiuitorul ar fi avut în vedere la acordarea dreptului de deducere a cheltuielilor efectuate, o condiție suplimentară, aceea de a dovedi că respectiva cheltuială va avea un impact pozitiv asupra activității societății, aceasta susține că a prezentat documente justificative pentru a demonstra necesitatea prestării serviciilor în scopul activităților desfășurate, și anume: rapoartele conținând orele efectiv lucrate de tip time-sheet, rapoarte conținând detalierea serviciilor efectiv prestate, rapoarte cu obiective și realizări aferente proiectelor desfășurate, rapoartele finale pe diverse teme de interes pentru .X. (ex. studii de marketing, analiză piața materiale de construcții), corespondente aproape zilnice pe e-mail reprezentând asistență continuă concretizată în recomandări și consiliere acordată de către consultanții .X. direct reprezentanților .X..

Argumentele de ordin legal invocate de contestatară sunt art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu punctul 48 din H.G. nr. 44/2004 privind Normele de aplicare ale Codului fiscal, punctul 46 din Ordinul M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu Directivele Europene și Ordinul M.F.P. nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile.

Referitor la încadrarea onorariilor aferente serviciilor prestate de .X., de către organele de inspecție fiscală în sfera art.115 (1) lit. k din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contestatoarea susține că: *“există o discrepantă în abordarea organelor de control și anume aceleași cheltuieli sunt luate în considerare prin prisma impozitului cu reținere la sursă, dar sunt desconsiderate prin prisma impozitului pe profit!”* în condițiile în care .X. *“respectă regulile privind prețurile de transfer privind tranzacțiile cu părți afiliate de la art.11 (2) din Codul fiscal”*. Fața de faptul că organul de control contestă valoarea facturii primite de la .X.

acesta "avea obligația sa solicite societății dosarul prefurilor de transfer pentru a determina prin paralela cu valoarea de piața a tranzacției in ce masura valoarea facturii cu .X. este sau nu disproporționată".

S.C. .X. S.R.L. consideră că a respectat prevederile Liniilor Directoare emise de OCDE privind tranzacțiile între parti afiliate și prevederile din Comunicarea COM (2011) 16 a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social European privind îndrumările pentru serviciile intra-grup cu valoare adăugată mică („Indrumar”).

Referitor la faptul că organele fiscale aveau obligația sa sesizeze ca impozitul minim aferent anului 2010 este plătit fără a fi datorat contestatoarea învederează că, în perioada mai 2009 - septembrie 2010, conform Codului fiscal există obligativitatea achitării de către societățile din România a unui impozit minim calculat în funcție de veniturile obținute, în cazul în care societățile nu înregistrează profit impozabil fiind și cazul .X. care în anul 2009 a achitat suma de .X. lei impozit minim.

Pentru anul 2009 organele fiscale au considerat în întregime cheltuielile cu .X. ca fiind nedeductibile fiscal, determinând un impozit pe profit suplimentar din care nu a fost scăzută suma impozitului minim achitat în cursul anului 2009 de .X. cum ar fi fost normal. .X. a plătit acest impozit minim pentru că nu îl putea compensa cu impozitul pe profit plătit în plus la data de 1 mai 2009.

Accesoriile stabilite la plată în sarcina .X. sunt considerate, la rândul lor, nejustificate conform principiului accesorium sequitur principale și solicită anularea acestora având în vedere că, societatea contestă și debitul principal.

În plus, contestatara susține că organele de inspecție fiscală au stabilit, în mod eronat, accesoriile aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în cazul .X. și că, suma totală stabilită în cazul cheltuielilor înregistrate în contabilitate cu contractul încheiat cu .X. .X. lei - reprezentând impozit pe profit de .X. lei și accesorii (dobânzi de întârziere .X. lei și penalități de 15%, respectiv .X. lei) - a fost calculată greșit, având în vedere că:

“a. la sfârșitul anului fiscal 2009, S.C. .X. S.R.L. avea de recuperat impozit pe profit plătit în plus, în suma de .X. lei, care acopera în întregime impozitul pe profit stabilit suplimentar de ANAF pentru anul fiscal 2009, în suma de .X. lei. În consecință, nici accesoriile suplimentare nu trebuiau calculate în suma de .X. lei dobânzi de întârziere și penalități în suma de .X. lei.

b. în anul fiscal 2010, .X., chiar în condițiile în care ar trece la cheltuieli nedeductibile întreaga sumă aferentă cheltuielilor cu .X. din anul respectiv (.X. lei) nu ar diminua pierderea fiscală înregistrată în anul 2010 (.X. lei). În consecință, nici impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de .X. lei și nici

accesoriile suplimentare nu trebuiau calculate in suma de .X. lei dobânzi de intarziere si penalitati de intarziere in sumă de .X. lei.”

Totodată, contestatara consideră că chiar și în condițiile in care cheltuielile inregistrate de .X. cu .X. in perioada 2008-2011 ar fi considerate in intregime ca fiind cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit debitele suplimentare care ar fi trebuit calculate sunt in suma totala de .X. lei astfel: impozit pe profit suplimentar .X. lei, dobanzi de intarziere .X. lei - penalitati de 15%, respectiv .X. lei stabilind astfel o sumă mai mica cu .X. lei fata de cea stabilita de organul de control.

Conform cererilor depuse la ANAF pe data de 25.10.2011 si 25.11.2011, societatea a efectuat doua compensari ale impozitului pe profit cu TVA-ul de plata pentru sumele de .X. lei si .X. lei și în acest sens contestatoarea consideră că dacă ar admite situația de fapt din actele administrative atacate, aceste compensări nu ar fi putut avea loc și, pe cale de consecinta, .X. nu ar fi datorat sume suplimentare conform celor stabilite de organul de control.

Având în vedere cele de mai sus S.C. .X. S.R.L solicita:

- anularea Deciziei de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014 și a raportului de inspectie fiscala, in ceea ce priveste obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă de .X. lei cu titlu de TVA si dobanzile/majorările si penalitățile de intarziere aferente livrarilor intracomunitare de bunuri catre .X. Italia.

- anularea Deciziei de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014 si a Raportului de inspectie fiscala, in ceea ce priveste obligațiile fiscale suplimentare de plata în sumă de .X. lei cu titlu de impozit pe profit si dobanzile/majorarile si penalitațiile de intarziere aferente achizițiilor de servicii de la .X..

- anularea dispoziției de diminuare a pierderii fiscale si inlaturarea obligației corespunzătoare stabilite in sarcina .X. de diminuare a pierderii fiscale inregistrate in anii 2010 și 2011 cu suma de .X. RON.

- anularea in parte a deciziei de nemodificare a bazei si constatarea faptului ca suma de .X. lei cu titlu de impozit minim aferent anului 2010 reprezinta o obligatie fiscala declarata si achitata in plus și recunoasterea dreptului societății la restituirea sumei de .X. lei, reprezentand impozit minim aferent anului 2010, suma platita in plus.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspectie fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la S.C. .X. S.R.L., s-a întocmit Raportul de inspectie fiscală nr. F-MC .X./11.11.2014, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-MC .X./11.11.2014, Dispoziția

privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014 și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr.F-MC .X./11.11.2014 astfel:

a) În ceea ce privește TVA:

Perioada verificată 01.01.2009-31.12.2013

Urmare verificării valabilității codurilor de TVA pentru perioada ianuarie 2009-decembrie 2013 comunicate de operatorii intracomunitari cu care S.C. .X. S.R.L. a avut relații comerciale, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea .X. S.R.L. cu sediul în Via .X., .X., Italia nu deținea cod valabil de TVA din data de 31.12.2008.

Din verificările efectuate la societate corelate cu informațiile primite de la Administrația Fiscală Italiană și de la Serviciul de schimb internațional, prețuri de transfer, organele de inspecție fiscală au concluzionat că:

- nu concordă datele privind sediul social al beneficiarului din Italia (S.C. .X. S.R.L. are înscrisă pe facturile de la .X. S.R.L. adresa “.X. .X. .X.”, Administrația fiscală italiană în ultima solicitare specifică ca adresă “VIA .X.” iar Serviciul de schimb internațional de informații, Prețuri de transfer, în istoricul codului de TVA a transmis alte două adrese, respectiv “.X.

- conform datelor Administrației fiscale italiene la adresa respectivă figurează o altă companie, în speță “MASA” (de logistică) care nu mai funcționează de 4/5 ani;

- “la biroul de depozitare al registrelor contabile, .X. a declarat că a înapoiat toată contabilitatea și că nu mai are relații cu compania din 16.03.2006”

- .X. S.R.L. nu a mai plătit nicio taxă începând cu anul 2010;

- în concordanță cu legislația italiană, pentru codul de înregistrare TVA “IT .X.” nu mai există autorizare pentru efectuarea de tranzacții intracomunitare începând cu 31.12.2008;

- .X. S.R.L. nu are înregistrată nicio cerere de rambursare din 2009 și nu a depus nicio declarație recapitulativă din 2010.

- .X. S.R.L. a achitat toate facturile emise de S.C. .X. S.R.L.

Astfel, pentru tranzacțiile derulate de S.C. .X. S.R.L. cu .X. în perioada aprilie 2009 - februarie 2010, organele de inspecție fiscală au colectat TVA suplimentară în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei, având în vedere prevederile art. 143 alin. (2) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

b) În ceea ce privește impozitul pe profit:

Conform verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală, s-a constatat că, în anul 2007, S.C. .X. S.R.L. a încheiat un contract cu .X. .X. LTD din Cipru având ca obiect consultanța în ceea ce privește: dezvoltarea procesului de producție și specificația echipamentelor, stabilirea unei imagini puternice pe piață, dezvoltarea unui proces comercial eficient, în privința planurilor și ideilor de marketing, branding și publicitate, în ceea ce privește exploatarea de noi produse, tehnologii și negocierea și dezvoltarea de afaceri cu companii internaționale, întocmirea bugetului financiar și urmărirea acestuia, consultanța pentru conducerea S.C. .X. S.R.L. în ceea ce privește problemele de inginerie financiară în scopul finanțării proiectelor de investiție de capital și contractele de afaceri cu băncile pentru disponibilități de fonduri, împrumuturi, administrarea cheltuielilor legate de schimbul valutar și rata dobânzii, încheiat pe o perioadă de 5 ani, respectiv din 2007 până în 2011, pentru care au fost stabilite onorarii fixe anuale.

Organele de inspecție fiscală au reținut că, la solicitarea acestora de a demonstra faptul că aceste servicii erau absolut necesare derulării activității și de a prezenta documente justificative, precum că aceste activități au avut loc și au avut un impact pozitiv asupra activității legate de producția de materiale de construcții și valorificarea ei, S.C. .X. S.R.L. a prezentat Rapoarte de activitate pe anii 2008, 2009, 2010 din care rezultă că reprezentanții .X. au avut întâlniri la diverse bănci, societăți de asigurare, de leasing și un studiu general asupra evoluției pieței de materiale de construcții, iar pentru anul 2008 au negociat și au obținut o dobândă de 12% la două din băncile la care societatea avea împrumuturi, respectiv .X. și .X., iar din renegocierea asigurărilor S.C. .X. S.R.L. a obținut o economie de .X.euro.

Totodată, organele de inspecție fiscală rețin în cadrul raportului de inspecție fiscală că în anul 2009 toate datele sunt prezentate la modul general singura realizare cuantificabilă a societății .X. fiind prelungirea unui overdraft și menținerea limitei de credit, concomitent cu obținerea unei rate a dobânzii de libor 3M+3,75% p.a. (față de marja de 4%), s-au negociat contractele de asigurări cu .X., iar cu privire la contractele de leasing, S.C. .X. S.R.L. a justificat că societatea .X. a negociat micșorarea dobânzilor percepute și rescadențarea pe o perioadă de 7 ani a echipamentelor pentru activitatea de producție achiziționate de la .X. S.A. În același raport se prezintă și un studiu privind analiza concurențială pe sectorul de piață, fiind prezentat principalul concurent în domeniu .X.. Din Raportul prezentat pentru anul 2010, organele de inspecție fiscală au reținut faptul că S.C. .X. S.R.L. a cuantificat în zile prezența în România a reprezentanților .X. HOLDING la 111 zile și prezintă niste materiale privind evoluția pieței în ceea ce privește XPS (extrudat), iar pentru anul 2011 nu a fost prezentat niciun raport de activitate.

Deoarece, din documentele prezentate, S.C. .X. S.R.L. nu a demonstrat necesitatea contractului cu .X. și nici obținerea unor beneficii reale, organele de inspecție fiscală au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu aceste prestări, după cum urmează: .X. lei (.X. USD), .X., lei (.X. USD), .X. lei (.X. USD), .X. (.X. USD).

Urmare acestui fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit o diminuare a pierderii fiscale declarate de societate pentru anul 2010 și 2011 cu suma de .X. lei și pentru anii 2008 și 2009 un impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

Pentru diferența de impozit pe profit stabilită, în sumă totală de .X. lei au fost calculate dobanzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei.

În vederea diminuării pierderii fiscale organele de inspecție fiscală au întocmit Dispoziția de măsuri nr. .X./11.11.2014.

Totodată, pentru veniturile obținute în România de societatea .X., organele de inspecție fiscală au aplicat prevederile Convenției de evitare a dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale încheiată între România și Cipru, Decret nr. 261/09.07.82, aplicându-se o cotă de 5% potrivit convenției la veniturile brute, cu excepția primelor două luni ale anului 2009 când a fost achitată tranșa a 9 aferentă anului 2008 pentru care s-a aplicat o cotă de 16% motivat de faptul că nu a fost prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru anul 2008.

Conform bilanțelor de verificare și a situației cheltuielilor nedeductibile și a veniturilor impozabile prezentate de societate pentru anul 2009 aceasta a declarat impozit pe profit minim în sumă de .X. lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au emis și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014 pentru următoarele impozite și contribuții:

- impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice;
- contribuția de asigurări sociale datorate de angajator;
- contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați;
- contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- contribuția individuală de asigurări de șomaj- asigurați
- contribuția pentru fondul de garantare a creanțelor salariale;
- contribuția pentru asigurări de sanatate- angajator
- contribuția pentru asigurări de sanatate- asigurați;
- CAS calculată pentru concedii medicale dedusa din CAS angajator

- contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- CASS datorată de persoanele care realizează venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului Civil sau contract de agent;
 - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor;
 - impozit pe veniturile din premii;
 - impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți-persoane fizice, încasate până la 31.01.2014;
 - impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului Civil sau contract de agent;
 - impozit pe veniturile din alte surse;
 - taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare;
 - vărsăminte de la persoane juridice, pentru persoanele cu handicap neincadrate.

III. Luând în considerare motivele invocate de organele de inspecție fiscală, suținerile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

A. Aspecte procedurale:

Referitor la prescripția obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe profit realizat în 2008 invocată de societate, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Conform prevederilor art.91 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu completările și modificările ulterioare:

”Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

coroborate cu cele ale art.92 alin. 2 lit. b din același act normativ, care prevăd:

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale și data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;.”

Din prevederile legale mai sus enunțate se reține că, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, adică a anului următor celui în care legea prevede obligativitatea depunerii formularului 101 “Declarația privind impozitul pe profit”.

Speței îi sunt incidente și dispozițiile art.105 alin.(7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“[...] Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control.”

coroborate cu prevederile art.102 alin.(6) din același act normativ care menționează:

“Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control. [...]”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că inspecția fiscală se consemnează în registrul unic de control și data menționată în registru reprezintă data începerii inspecției fiscale.

Potrivit prevederilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările următoare, în vigoare în perioada de referință:

“ART. 34

(1) Plata impozitului se face astfel:

a) contribuabilii, societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine, au obligația de a plăti impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, actualizate cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate. **Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit, prevăzut la art. 35 alin. (1);**

ART. 35

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 15 aprilie inclusiv a anului următor.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus se reține că impozitul pe profit anual se achită la data depunerii declarației anuale privind impozitul pe profit, respectiv pentru anul 2008 la data de 15 aprilie a anului 2009.

Se reține că, în ceea ce privește impozitul pe profit, perioada de prescripție în cazul de față curge de la 01.01.2010, ce reprezintă anul următor celui în care s-a depus declarația 101, respectiv perioada de prescripție pentru anul 2008 încheindu-se la termenul de 01.01.2015, perioadă ce a fost întreruptă la data începerii inspecției fiscale.

În consecință, nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei argumentul contestatoarei referitor la prescripția impozitului pe profit aferent anului 2008.

B. Aspecte de fond:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate, S.C. .X. S.R.L. beneficiază de scutirea de taxă pe valoarea adăugată, în condițiile în care, în perioada derulării tranzacțiilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului .X. S.R.L., din celălalt stat membru, înscris pe facturile de achiziție, nu era valid sau alocat.

În fapt, urmare verificării valabilității codurilor de TVA pentru perioada ianuarie 2009-decembrie 2013 comunicate de operatorii intracomunitari cu care S.C. .X. S.R.L. a avut relații comerciale, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea .X. S.R.L. cu sediul în Via .X., .X., Italia nu deținea cod valabil de TVA din data de 31.12.2008.

Astfel, pentru tranzacțiile derulate de S.C. .X. S.R.L. cu .X. în perioada aprilie 2009 - februarie 2010, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății scutirea de TVA, întrucât nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 143 din din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispunând în sarcina acesteia TVA colectată în sumă de .X. lei pentru care au calculat majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei.

În drept, art.143 alin.(2) lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării tranzacțiilor precizează:

„(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, cu excepția: [...]”.

Pentru explicitarea și aplicarea unitară a acestor prevederi legale a fost emis Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin.(1) lit.a) - i), art.143 alin.(2) și art.144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art.10 alin.(1) precizează:

„(1) Scutirea de taxă pentru livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile de la pct. 1 și 2 ale aceleiași litere a), se justifică pe baza următoarelor documente:

a) factura care trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru;

b) documentul care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru;
și, după caz,

c) orice alte documente, cum ar fi: contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare.”

Se reține că potrivit art.155 alin.(5) lit.f din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării tranzacțiilor:

„(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;”.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că sunt scutite de TVA livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru.

De asemenea, se reține că scutirea de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri se justifică pe baza facturii care trebuie să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege, și în care să fie menționat codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru, pe baza documentului care atestă că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru și, după caz, cu orice alte documente (contractul/comanda de vânzare/cumpărare, documentele de asigurare).

Întrucât pentru a putea fi aplicată scutirea în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 143 alin. (2) lit.a din Codul fiscal, cumpărătorul trebuie să comunice furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, organul de soluționare a contestației reține că SC .X. SRL, în perioada aprilie 2009 – februarie 2010, a declarat livrări intracomunitare de bunuri către .X. S.R.L. Italia, însă codul de TVA înscris pe facturile de livrare întocmit, nu era valabil în această perioadă.

Astfel, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatareii scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru livrările în cauză, valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA fiind o condiție obligatorie pentru a beneficia de scutirea de taxă prevăzută de lege pentru astfel de operațiuni, conform prevederilor art.10 alin.(1) lit.a) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art.143 alin. (1) lit.a) - i), art.143 alin. (2) și art.144¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Anexei 1 Procedura de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1706/2006 pentru aprobarea Procedurii de solicitare a verificării valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, de către persoane înregistrate în scopuri de TVA în România:

„1. În conformitate cu prevederile art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, livrarea intracomunitară de bunuri este scutită de TVA în cazul în care cumpărătorul furnizează vânzătorului un cod de înregistrare valabil în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru al Uniunii Europene.

2. Verificarea valabilității codurilor de înregistrare în scopuri de TVA, furnizate vânzătorilor din România de către cumpărători din alte state membre, cade în sarcina vânzătorului; informațiile obținute ca urmare a

solicitării de verificare au caracter informativ și nu obligă în nici un fel furnizorul informației.”

Totodată, se reține că potrivit pct. 3 din Anexa mai sus menționată:

„3. Persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România pot verifica valabilitatea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA și a datelor de identificare ale persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în celelalte state membre, astfel:

a) accesând pagina de internet a Comisiei Europene, la adresa: http://ec.europa.eu/taxation_customs/vies/en/vieshome.htm, utilizând adresa: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/VIES.htm>;

b) transmițând o solicitare, prin poșta electronică, la adresa/adresele menționată/menționate pe portalul A.N.A.F., utilizând: <http://anaf.mfinante.ro/wps/portal/>;

c) transmițând o solicitare în scris, prin poștă sau direct la registratura direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului .X., sau a Direcției generale de administrare a marilor contribuabili.”

Prin urmare, se reține că potrivit dispozițiilor legale menționate, pentru aplicarea scutirii de TVA în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri, cumpărătorul furnizează vânzătorului un cod de înregistrare valabil în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru al Uniunii Europene.

În ceea ce privește argumentul societății referitor la faptul că “a îndeplinit toate cerințele legale pentru aplicarea scutirii de TVA - astfel cum sunt acestea prevăzute în Codul fiscal și în Instrucțiuni (facturile sunt conforme și documentele justificative au fost prezentate în timpul derulării inspecției fiscale), acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât menționarea pe factura de livrare intracomunitară de bunuri a codului valid de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului de autoritățile fiscale din alte state membre, este o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru aplicarea scutirii de TVA, chiar și în situația în care completarea facturilor cu codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit cumpărătorului în alt stat membru reprezintă un aspect formal și nu unul referitor la realitatea operațiunilor economice, legiuitorul a prevăzut că fiecare persoană impozabilă la momentul efectuării unei operațiuni economice să se identifice cu un cod de plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Neînscrierea pe facturi a unui cod valid, care reprezintă conform prevederilor art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare un **element obligatoriu**, conduce la sancționarea persoanei impozabile prin nerecunoașterea scutirii de taxă.

În ceea ce privește argumentul societății referitor la faptul că “actualizarea cu efect retroactiv a bazei de date VIES de către autoritățile

statale italiene nu este o noutate, fiind o practica confirmata in speța .X., în care CJUE reține ca autoritațile italiene au anulat retroactiv anumite coduri de TVA aparținând unor companii italiene, fara a notifica in prealabil companiile in cauza.(...) și că la data la care S.C. .X. a consultat programul VIES, codul de TVA al .X. apare ca fiind valid, ulterior, acesta fiind modificat cu efect retroactiv, *"la data de 14 ianuarie 2010 numărul de identificare italian in scopuri de TVA al acestei societăți fusese radiat din registru, cu efect retroactiv de la 17 aprilie 2009"* astfel că, *"nu poate fi negată buna-credință cu care societatea a acționat aplicând scutirea de la plata TVA aferentă livrărilor intracomunitare efectuate"*, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației organul de soluționare a contestației nu pune în discuție buna credință a societății însă, *prevederea stipulată de art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare* pentru scutirea de TVA, nu este condiționată de buna credință a contribuabililor, iar unde legea nu distinge nici cel chemat să o aplice nu poate distinge în baza principiului de drept *"ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus"*.

Astfel, chiar dacă societatea a întreprins demersuri pentru verificarea valabilității codului de înregistrare în scopuri de TVA, cu bună credință aplicând scutirea de la plata TVA aferentă livrărilor intracomunitare efectuate, organul de soluționare a contestației nu poate ignora informațiile transmise de administrația fiscală italiană din care rezultă indubitabil că societatea a declarat livrări intracomunitare de bunuri către .X. S.R.L. Italia, în perioada aprilie 2009 – februarie 2010, iar codul de TVA înscris pe facturile de livrare întocmit, nu era valabil.

În consecință, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că argumentele societății nu sunt de natură să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că acestea în mod legal au stabilit în sarcina SC .X. S.R.L. taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă livrărilor intracomunitare declarate către diverși beneficiari intracomunitari fapt pentru care în temeiul 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC nr. .X./11.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru această sumă.

În ceea ce privește accesoriile în sumă de .X. lei aferente TVA se reține că acestea sunt datorate potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale”, fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de .X. lei aferent cheltuielilor cu serviciile prestate de .X. .X. LTD din Cipru, precum și la cuantumul pierderii de .X. lei stabilită prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014 , Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul profitului impozabil, în condițiile în care documentele prezentate de S.C. .X. S.R.L. nu justifică necesitatea achiziției acestor servicii pentru activitatea sa economică.

În fapt, în anul 2007 S.C. .X. S.R.L. a încheiat un contract cu .X. .X. LTD din Cipru având ca obiect consultanța în ceea ce privește: dezvoltarea procesului de producție și specificația echipamentelor, stabilirea unei imagini puternice pe piață, dezvoltarea unui proces comercial eficient, în privința planurilor și ideilor de marketing, branding și publicitate, în ceea ce privește exploatarea de noi produse, tehnologii și negocierea și dezvoltarea de afaceri cu companii internaționale, întocmirea bugetului financiar și urmărirea acestuia, consultanța pentru conducerea S.C. .X. S.R.L. în ceea ce privește problemele de inginerie financiară în scopul finanțării proiectelor de investiție de capital și contractele de afaceri cu băncile pentru disponibilități de fonduri, împrumuturi, administrarea cheltuielilor legate de schimbul valutar și rata dobânzii, încheiat pe o perioadă de 5 ani, respectiv din 2007 până în 2011, pentru care au fost stabilite onorarii fixe anuale.

Organele de inspecție fiscală au apreciat că documentele prezentate de S.C. .X. S.R.L. nu demonstrează necesitatea încheierii contractului cu .X., și nici obținerea unor beneficii reale, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu aceste prestări, după cum urmează: .X. lei (.X. USD), .X.,27 lei (.X. USD), .X. lei (.X. USD), .X. lei (.X. USD).

Urmare acestui fapt în temeiul art. 21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit o diminuare a pierderii fiscale pentru anul 2010 și 2011 cu suma de .X. lei și pentru anii 2008 și 2009 un impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei.

În vederea diminuării pierderii fiscale organele de inspecție fiscală au întocmit Dispoziția de măsuri nr. .X./11.11.2014.

În drept, pentru impozitul pe profit sunt incidente prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;”

Totodată, conform prevederilor pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.[...].”

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că deductibilitatea cheltuielilor cu prestările de servicii se analizează în funcție de datele cuprinse în contractul/contractele de prestări servicii referitoare la prestatori, termene, tarife, valoarea totală a contractului și pe baza documentelor justificative care atestă îndeplinirea cumulativă a celor două condiții, respectiv prestarea efectivă și necesitatea serviciilor achiziționate.

Având în vedere prevederile legale incidente, se reține că justificarea cheltuielilor cu serviciile de consultanță în vederea acordării deductibilității la calculul profitului impozabil, din punct de vedere fiscal, necesită prezentarea de documente **care să justifice îndeplinirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de legea fiscală, respectiv prestarea efectivă și necesitatea acestor servicii.**

Încheierea contractelor și emiterea facturilor de către prestator, respectiv prezentarea fișei contului de furnizor și a rapoartelor nu sunt suficiente să justifice necesitatea achiziționării unor astfel de servicii.

Astfel, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei organul de soluționare a contestației reține următoarele:

- Conform contractului și a actelor adiționale încheiate în anul 2007 între S.C. .X. S.R.L. și .X. .X. Ltd. (acționar majoritar al .X.), deși fusese stabilit ca onorariile să se calculeze în funcție de evoluția prețurilor de piață, acestea au fost stabilite și plătite liniar, fără a avea o bază de calcul (servicii, tarife, ore, etc.), și fără prezentarea de documente justificative cu serviciile efectiv prestate.

- Pentru justificarea onorariilor plătite societatea a prezentat Rapoarte pentru anii 2008, 2009 și 2010, din care a reieșit că: reprezentanții mandatați de .X. în relația cu .X. au fost domnii .X. și .X., care conform celor prezentate de societate, au avut întâlniri la diverse bănci, societăți de asigurare și de leasing; tot pentru justificare societatea contestatoare a prezentat un studiu general asupra evoluției pieței de materiale de construcție în perioada crizei.

- Din raportul pe anul 2008 rezultă că reprezentanții .X. au obținut o dobândă de 12% la băncile la care societatea avea împrumuturi bancare, iar din renegocierea asigurărilor s-a obținut o economie de .X.euro.

- Din raportul pe anul 2009 rezultă ca reprezentanții .X. au obținut o dobândă la .X. de libor la 3M+3,75% P.A, față de marja de 4%, la care societatea avea împrumuturi bancare precum și o rescadențare pe o perioadă de 7 ani la .X. SA.

- Studiul general asupra evoluției pieței materialelor de construcție în perioada crizei face referiri la realizările societății Fabrio Corporation.

- Pentru anul 2011 societatea contestatară nu a prezentat niciun raport.

Din documentele depuse de societate în susținerea argumentelor sale nu sunt de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la faptul că toate aceste servicii pe care le-au efectuat domnii .X. și .X., puteau fi facute de către reprezentanții .X. în mod direct, fără intermediari.

De asemenea, organul de soluționare a contestației reține că “studiile” prezentate de societatea contestatoare conțin date și informații cu caracter general, din care nu rezultă că se adresează în mod special activității S.C. .X. S.A. și nu sunt semnate de către reprezentanții societății.

Prin adresa nr..X./15.12.2014, organele de inspecție fiscală precizează că la fiecare prezentare a speței .X., S.C. .X. S.A. a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală alte forme ale “Rapoartelor” prezentate inițial, în condițiile în care administratorul societății a dat o declarație pe proprie răspundere că a prezentat toate documentele pe care le deține inspecției fiscale.

În plus, în dosarul contestației S.C. .X. S.A. prezintă o corespondență electronică (e-mail) între diverse persoane din cele două societăți, inițial în

limba engleză și ulterior în traducere, comparații pe câțiva ani între realizările diviziei de materiale de construcții, situații din care numai în anul 2008 rezultă o cifră de afaceri mai mare și nu situații concrete, cu documente explicite din care să rezulte un impact real în desfășurarea activității legate de producția de materiale de construcții. Tot în contestația depusă de societate au fost anexate și traduceri ale diferitelor acorduri încheiate cu societatea .X., urmare contractului încheiat la data de 15.01.2007, care nu sunt datate și au fost prezentate în timpul inspecției fiscale doar în limba engleză. Pentru justificarea unor servicii efectuate de .X., .X. a prezentat în contestație două Standarde Europene de produse materiale de construcții în luna iulie 2008 și iulie 2009 cu specificații de indici și rapoarte de încercare produs, neavând mențiunea că acestea au fost întocmite pentru S.C. .X. S.A., și fără a se preciza solicitantul elaborării standardelor.

În ceea ce privește argumentul societății privind ponderea mică deținută de cheltuielile cu serviciile prestate de .X., acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece legea nu face distincție între volumul cheltuielilor, acestea putând fi, indiferent de valoarea lor, deductibile sau nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, în măsura justificării și susținerii lor cu documentele prevăzute de lege.

Totodată, organul de soluționare a contestației reține că, în perioada 2008-2009 societatea contestată a beneficiat de asistență de specialitate, studii și servicii pentru activitatea de producție și comercializare materiale de construcții, consultanță, fabricare vopseluri și produse aferente, producție spoturi publicitare, design produse .X., instalarea, întreținere și depanare pentru polistiren extrudat etc. au fost efectuate de către persoane fizice sau juridice nerezidente, altele decât reprezentanții societății .X..

Referitor la susținerea societății că onorariile aferente serviciilor prestate de .X. au fost considerate în sfera art. 115 (1) lit. k din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organul de soluționare a contestației face precizarea că, organele de inspecție fiscală au constatat obținerea de venituri din România de nerezidenți, și au aplicat prevederile Convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Cipru, pentru perioada 2009-2012. Acest fapt nu are consecințe asupra stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor efectuate de .X. S.R.L., la stabilirea impozitului pe profit.

Având în vedere că susținerile contestatoarei nu sunt în măsură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește serviciile prestate de .X. .X. LTD, în temeiul art. 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a din OPANAF nr.2906/2014 privind

aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC nr. .X./11.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe profit precum și împotriva măsurii de diminuare a pierderii fiscale cu suma de .X. lei pentru anii 2010-2011 stabilită prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014.

3. Referitor la susținerea societății privind deducerea din impozitul pe profit suplimentar stabilit pentru perioada 2008-2011 cu impozitul minim în sumă de .X. lei achitat de societate în anul 2009 se rețin următoarele:

Conform art. 94 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, inspecția fiscală are obligația să stabilească diferența de obligații fiscale legal datorate de contribuabili în raport de obligațiile declarate de aceștia până la data începerii inspecției fiscale.

În speță, conform Formularului 20 din cadrul situațiilor financiare anuale depuse de contribuabil la Oficiul Registrului Comerțului, societatea a declarat pentru anul 2009, la rândul 62 din formular un impozit minim de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru anul 2009 societatea datorează cu titlu de impozit pe profit suma de .X. lei. Prin Decizia de impunere nr. F-MC nr. .X./11.11.2014 s-a stabilit că S.C. .X. S.R.L. datorează diferența de impozit pe profit în suma de .X. lei calculată prin scăderea impozitului minim de .X. lei din suma total stabilită de .X. lei.

Astfel, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea contestatarei potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu au ținut cont la calcularea impozitului pe profit pe perioada verificată de impozitul minim în sumă de .X. lei declarat de societate.

4. Referitor la susținerile S.C. .X. S.R.L. privind Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F- MC .X./11.11.2014, organul de soluționare a contestației reține că:

Urmare inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. S.R.L., organele de inspecție fiscală au emis Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./11.11.2014 pentru următoarele taxe și impozite: impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice; contribuția de asigurări sociale datorate de angajator; contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați; contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli

profesionale datorată de angajator; contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator; contribuția individuală de asigurări de șomaj- asigurați; contribuția pentru fondul de garantare a creanțelor salariale; contribuția pentru asigurări de sanatate- angajator; contribuția pentru asigurări de sanatate- asigurați; CAS calculată pentru concedii medicale dedusa din CAS angajator; contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice; CASS datorată de persoanele care realizează venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului Civil sau contract de agent; impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor; impozit pe veniturile din premii; impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți-persoane fizice, încasate până la 31.01.2014; impozit pe veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului Civil sau contract de agent; impozit pe veniturile din alte surse; taxe și tarife pentru eliberarea de licențe și autorizații de funcționare; vărsăminte de la persoane juridice, pentru persoanele cu handicap neincadrate.

Potrivit prevederilor Anexei 2 a O.P.A.N.A.F. nr. 1024/2013 privind aprobarea modelului și conținutului formularului „Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale“:

„Formularul „Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale“ reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale pentru comunicarea rezultatelor inspecțiilor fiscale atât la persoane juridice, cât și la persoane fizice, conform Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Formularul „Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale“ se va completa la finalizarea unei inspecții fiscale generale sau parțiale pentru obligațiile fiscale pentru care s-a constatat că baza de impunere nu se modifică, iar creanța fiscală a fost corect determinată.”

Având în vedere că din cuprinsul Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./11.11.2014 reiese că aceasta nu a vizat impozitul pe profit, organul de soluționare nu poate reține solicitarea contestatarii de anulare a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./11.11.2014 pentru impozit pe profit aferent anului 2009 cu atât mai mult cu cât la capitolul anterior s-a reținut că la stabilirea diferenței suplimentare de impozit pe profit organele de inspecție fiscală au scăzut suma inclusă de societate cu titlu de impozit minim și în temeiul art. 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea

Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de .X. S.R.L. împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. .X./11.11.2014.

5. Referitor la suma de .X. lei reprezentând dobânzi și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă accesoriile sunt corect calculate, în condițiile în care societatea susține că avea de recuperat impozit pe profit plătit în plus, la finele anului 2009, pentru care organele fiscale au emis note de compensare în anul 2011 și 2012.

În fapt, pentru diferența de impozit pe profit stabilită prin Decizia de impunere nr. F-MC .X./11.11.2014 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în sumă totală de .X. lei, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în sumă de .X. lei reprezentând dobânzi și majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă totală de .X. lei.

Societatea susține prin contestație că la sfârșitul anului fiscal 2009, avea de recuperat impozit pe profit plătit în plus în sumă de .X. lei, care acoperă în întregime impozitul pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală pentru 2009 în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat dobânzi în sumă de .X. lei și penalități în sumă de .X. lei.

În plus, contestatara argumentează că „pe data de 25.10.2011 și 25.11.2011, societatea a efectuat două compensări ale impozitului pe profit cu TVA de plată pentru sumele de .X. lei și .X. lei ” care dovedesc că sumele respective existau în cont.

Pentru clarificarea acestor aspecte, prin adresa nr. X/28.01.2015 organul de soluționare a contestației a solicitat D.G.A.M.C. – Activitatea de administrare fiscală clarificări, iar prin adresa nr. .X./12.02.2015, organul fiscal a transmis că suma de .X. lei cu care societatea figura în plus la impozitul pe profit a fost compensată cu TVA de plată, astfel:

- suma de .X. lei cu NC X/13.12.2011, la scadența 25.10.2011;
- suma de .X. lei cu NC .X./27.01.2012, la scadența 25.11.2011.

După efectuarea compensării, societatea nu mai figura în evidența fiscală cu impozit pe profit achitat în plus.

Urmare celor menționate, organul de soluționare a contestației a comunicat informațiile din adresa nr. .X./12.05.2015 organului de inspecție

fiscală, care a recalculat accesoriile aferente impozitului pe profit rezultând următoarea situație:

- dobânzi și majorări de întârziere -X lei
- penalități de întârziere-X lei.

Având în vedere cele reținute, în temeiul dispozițiilor art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014, se va admite în parte contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./11.11.2014 pentru suma de X lei, reprezentând X lei dobânzi aferente impozitului pe profit și 1 leu penalități de întârziere aferente impozitului pe profit și se va anula parțial decizia contestată, și se va respinge contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X. din 11.11.2014 pentru suma de .X. lei, reprezentând .X. lei dobânzi aferente impozitului pe profit și .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile și pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1. Admiterea parțială a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-MC nr. .X./11.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în ceea ce privește suma de .X. lei reprezentând:

- X lei - dobânzi și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- X leu - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-MC nr. .X./11.11.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în ceea ce privește suma totală de X lei reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit

- .X. lei accesorii aferente impozitului pe profit
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată
- X lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată

3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. în ceea ce privește Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./11.11.2014 în ceea ce privește diminuarea pierderii fiscale înregistrate în anii 2010 și 2011 cu suma de.X. lei.

4. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. în ceea ce privește Decizia de nemodificare a bazei de impunere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X

X